

Pasen 2017: Markus 16: "Hij is niet hier, want hij is opgewekt!"

Orde van dienst:

Welkom en mededelingen.

NLB 'De Heer is waarlijk opgestaan'.

GK 93

Votum en zegengroet

GK 95 Daar juicht een toon...

Wet:

Psalm 16: 4, 5

Gebed

Kinderen: Een grote steen.

Elly en Rikkert: "Hij is opgestaan!"

Lezen: Markus 15: 40-16: 8

Opwekking 575 Jezus alleen.

Preek

Sela: Jezus Liefde voor mij

Gebed

Collecten Zingen: Sela "Breng ons samen".

GK 99 U zij de glorie

Zegen.

Voor de kinderen: een grote steen.

Voor de Schriftlezing: Jezus is echt opgestaan!

Op Pasen vieren we dat Jezus echt is opgestaan uit de dood.

En dat wij door hem ook zullen opstaan.

Dat is altijd weer moeilijk om te geloven.

Omdat je vol bent van verdriet. Zoals Maria van Magdela.

Of omdat je gezonde verstand gewoon zegt, dat dat niet kan. Zoals Thomas.

Of omdat je denkt, dat jij je leven toch echt helemaal verknoeid hebt. Zoals Petrus.

De Heilige Geest wil daar doorheen breken. Door je tranen, door je twijfels, door je schuldgevoel. Hij wil je laten zien, dat het echt waar is: Jezus leeft en jij mag leven door hem.

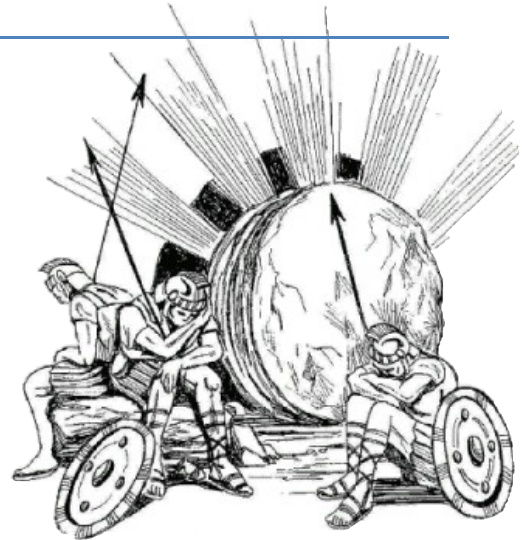
Preek:

Een groepje vrouwen loopt Jeruzalem uit.

Op weg naar een graf. Alsof er niets is gebeurd.

Ze dragen geurige oliën mee. Om het dode lichaam van Jezus te balsemen.

Nu niet snel-snel.

Zoals op vrijdagmiddag. Toen moest het lichaam van de dode Jezus snel van het kruis worden gehaald. Voor de sabbat. Snel gezalfd en in linnen gewikkeld. Snel in een graf dichtbij gelegd.

Steen ervoor. Afgesloten.

Nu niet.

Nu hebben ze de hele dag de tijd om het lichaam nog een keer te balsemen en te omwikkelen met nieuw linnen. Ze zijn vroeg op weg gegaan. Hun liefde voor Jezus is zo groot.

Een van die vrouwen is Maria van Magdalena.

Toen zij Jezus voor het eerst ontmoette werd zij beheerst door wel 7 boze geesten. Haar hart zat vol duisternis en angst. Maar door één machtswoord had Jezus haar daarvan bevrijd en was het weer licht geworden in haar leven. En vanaf die dag was zij Jezus gevolgd.

Ze had zijn wonderen gezien. Zijn sterven aan het kruis. Hoe zijn lichaam van het kruis werd gehaald, gebalsemd, in linnen gewikkeld en in een graf gelegd. Steeds weer was zij erbij geweest.

Bij haar heiland, die het licht in haar leven had teruggebracht. En die licht had gebracht in zoveel mensenlevens.

Wat moet dat voor haar vreselijk geweest zijn om nu naar zijn graf te lopen.

Zou de duisternis haar nu weer in zijn greep krijgen?

Zo lopen ze daar. Vroeg in de ochtend. Die drie vrouwen. Met geurige oliën en schoon linnen.

Ze gaan een dood lichaam de laatste eer bewijzen.

En dan staat er heel mooi bij: 'vlak na zonsopgang'.

Echt weer zo'n mooi detail bij Markus.

Het was niet alleen vroeg. Maar, kijk, de zon kwam op, toen de vrouwen bij het graf kwamen.

De eerste stralen licht kleurden de horizon bloedrood.

En toen kwam de zon zelf. Vol majesteit en kracht.

Met licht en warmte: een nieuwe dag.

Wat een mooi begin van een dag, als de zon schijnt wanneer je wakker wordt. Soms kun je een zware dag voor je hebben liggen. Met veel werk. Of een moeilijk gesprek.

Wat is het dan heerlijk als de zon al schijnt.

Het leven is dan opeens zoveel lichter.

“Vlak na zonsopgang”.

Het licht van deze zon kondigt een nieuwe morgen aan. Een nieuwe dag.

Maar ook een nieuwe tijd.

Het is niet zomaar een morgen. Het is Paasmorgen!

Het is de morgen van een nieuwe wereld. Een wereld waarin sinds die dag een geweldige boodschap zal rondgaan. De boodschap, dat de dood is overwonnen.

Dat er hoop is.

Wat een boodschap als je ziek bent of als je ouder en ouder wordt.

Als het leven pijn doet.

Die boodschap zet heel het leven in een nieuw licht.

En dit licht zal nooit weer ondergaan.

Die vrouwen gaan dat langzaam ontdekken.

Want ze komen met hun handen vol linnen en potjes met olie bij het graf. Ze hadden al tegen elkaar gezegd: “Wie zal eigenlijk die zware steen weggrollen?”.

Daar hadden ze blijkbaar nog niet aan gedacht. In al hun liefdevolle haast vergeten.

Maar als ze bij het graf komen is die zware steen al weggerold.

Je ziet ze vol vragen voor het graf staan. Wat aarzelend het graf binnenlopen.

En als ze binnen staan, zien ze opeens rechts naast de opening een jonge man zitten. Helemaal in het wit.

Ze moeten vreselijk geschrokken zijn, want die jongen zegt: “Wees niet bang!”. Zoals dat zo vaak gaat, wanneer mensen een engel zien.

Als mensen opeens oog in oog met de wereld van God staan.

Als opeens even het kleed wordt weggetrokken en heilig licht hun ogen binnen stroomt. Dan schrikken mensen.

Dan vallen ze soms op de grond voor de voeten van Jezus of een engel. Vol ontzag.

Opeens voel je hoe kwetsbaar je bent als mens. Naakt.

Niet alleen zijn verschijning, ook zijn boodschap is ongedacht.

Dia.

Overrompend: “Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazareth, die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd”. En de vrouwen gaan naar buiten en vluchten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik.

Er ligt een zware steen op hun hart.

Ze rennen naar de andere leerlingen toe en tegen de mensen, die ze onderweg tegenkomen, zeggen ze niets. Ze zijn te gechoqueerd. Te vol. Wie zou hen geloven?

Deze boodschap stond zo haaks op de dagen ervoor.

Op Jezus als een zwak, bloedend wrak aan een kruis.

Zo haaks op de dagelijkse werkelijkheid: doden staan niet op!

Zouden de leerlingen hen geloven?

Ze geloven zelfs hun eigen ogen nog niet eens!

De engel helpt hen. Hij geeft ze een wachtwoord mee.

Want bij die wonderlijke woorden -Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier-voegt de engel een vreemde opmerking.

De engel zegt tegen die vrouwen: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie gezegd heeft".

Hm, vreemd.

Waarom pas in Galilea?

Wanneer heeft Jezus dat gezegd?

Waarom zegt die engel dat eigenlijk nu?

Dat lezen we in Marcus 14.

Daar vertelt Markus, dat Jezus het paasfeest viert met zijn leerlingen.

Het laatste paasfeest voordat Jezus gevangen genomen wordt en gekruisigd.

Na het paasmaal zingen ze nog een lofzang en lopen naar buiten. Naar de Olijfberg. Naar Gethsemane. Het is donker. **Dia.**

En dan zegt Jezus onderweg dit: 'Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: "Ik zal de herder doden en de schapen zullen uit elkaar gedreven worden". Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea.'

Deze woorden hadden alleen de leerlingen gehoord. De vrouwen niet.

En nu komen de vrouwen met dit bericht bij de leerlingen.

Met woorden die de vrouwen niet konden weten.

Nu hadden de leerlingen wakker moeten worden. Hoe weten die vrouwen dit.

Het is een soort van code, een wachtwoord.

En veel woorden waren al waar geworden. De schapen, de leerlingen, waren verstrooid. De herder was gedood... Maar konden die andere woorden dan ook niet waar zijn? Over de opstanding. Over een weerzien.

Het gebeurde allemaal na zonsopgang.....

Wat een mooi detail.

De zon schijnt in het open graf.

Het graf is leeg. De windsels liggen slap en doelloos op de grond.

Want Jezus, het licht van de wereld, leeft.

Deze zon gaat nooit meer onder.

Want de vrouwen vertellen het aan de leerlingen. De leerlingen gaan straks de wereld in. Met de mooiste boodschap, die een stervende wereld maar kan horen. Jezus leeft. En door hem is er eeuwig leven voor jou!

Een van die leerlingen zien we later terug op een klein eiland in de Middellandse zee.

Op Patmos. Verbannen.

Het is Johannes.

Verbannen door een wereld, die zich hevig verzet tegen de boodschap over de opstanding van Jezus.

Het licht wordt weggedrukt.

Er is verzet.

Er vallen zelfs doden. Toen. Maar nog steeds. Zoals bij de aanslagen op christenen in Egypte.

Zo werden ook toen volgelingen van Jezus gevangen gezet, verbannen, gedood. Johannes is de mond gesnoerd door hem te verbannen.

Maar, je kunt een mens misschien de mond snoeren. Maar niet de mond van Christus zelf.

En deze Christus verschijnt aan Johannes.

Dia.

Johannes hoort een stem en draait zich om. Hij ziet dan zeven gouden kandelaars. En tussen die kandelaars iemand, `die eruit zag als een mens. Hij was gekleed in een lang gewaad en had een gouden band om zijn borst. Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw en zijn ogen waren vlamvend vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa's. In zijn rechterhand had hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon`.

Dia.

Als Johannes hem ziet, valt hij als dood voor zijn voeten neer. Maar, `hij legde zijn rechterhand op me en zei `Wees niet bang. Ik ben de eerste en de laatste. Ik ben degene die leeft. Ik was dood, maar ik leef nu en tot in eeuwigheid. Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk`.

Je kunt de volgelingen van Jezus de mond snoeren. Gevangen zetten. Doden. Maar Jezus zelf kun je de mond niet snoeren.

Zijn licht kun je niet doven.

Op Paasmorgen is Jezus opgestaan. Bij zonsopgang. En het licht van Jezus schijnt sinds die morgen al eeuwenlang in onze wereld.

En ondanks veel verzet, haat en aanslagen, schijnt dat licht nog steeds.

Overal wordt over deze Jezus verteld en gezongen.

Overal waar vandaag de zon opkomt, komen mensen naar de kerk om het grote nieuws opnieuw te horen: ` Jezus is opgestaan. Nu jaagt de dood geen angst meer aan.´

Dat is Pasen.

Het licht van Jezus straalt over onze wereld.

Het grote nieuws, dat het kwaad zal worden vernietigd en dat de dood een poort geworden is naar nieuw leven.

Ja, dat licht kan lastig zijn, wanneer je veel te verbergen hebt. Als je denkt, dat je zonder God gelukkiger wordt dan met Hem. Als je niet in je hart wilt laten kijken.

Dan kan er verzet opkomen. Ontkenning. Zelfs het doden van de boodschappers.

Maar het licht is weldadig, wanneer je oprecht zoekt naar leven en vergeving.

Naar de levende God en zijn Paradijs.

Wat heerlijk als je ´s morgens de gordijnen opendoet en de zon schijnt!

Dat is Pasen.

De gordijnen zijn opengetrokken en de zon is opgegaan. Nieuw licht van God strijkt over het leven. Tot diep in je hart.

Amen.

Gebed:

Here God, Pasen is het feest van de belofte van nieuw leven.

Leven dat vast ligt in de opstanding van Jezus, Uw zoon. En dat vieren we vandaag met alle christenen over de hele wereld: de weg naar het leven ligt open.

Here, open ook onze harten voor deze schitterende boodschap.

Want deze boodschap gaat ver boven onze ervaring en ons denken uit.

We zijn zo gewend geraakt aan ziekte en sterven in onze wereld, dat we ons een opstanding uit de dood niet kunnen voorstellen.

Daarom komen we ook bij u. Als mensen uit deze wereld. En we vragen u: wilt u ons opnieuw vertellen over de opstanding van Jezus. Over de ooggetuigen.

Leer ons te durven denken over het ongedachte.

Leer ons te vertrouwen op uw kracht. De kracht van de Schepper.

Geef vaste grond onder onze hoop.

Overtuig ons van de waarheid van wat we niet zien.

Verlicht ons hart.

En geef ons een geloof en een blijdschap, die ons denken en ons leven omkeren. Nieuw maken.

Want als dat waar is, HERE, dat de dood het einde niet is, maar de poort naar een nieuw en eeuwig leven, dan maakt dat alles anders.

Dan heeft het leven zin. Dan leven we met een uitnodiging voor een nieuw paradijs.

Gebed:

Dank voor de boodschap van Pasen. Uw zoon heeft ons echt aan het kruis verlost van onze zonden en hij is echt opgestaan uit de dood. Hij herstelt ons leven. Geeft ons nieuwe hoop.

Wat een boodschap voor onze wereld, waarin veel mensen leven met angst voor de dood. Door ziekte of vervolging of felle oorlogen. En die die angst proberen weg te dringen door vreemde godsdiensten of door verslavingen, die misschien verdoven, maar niet verlossen.

Wat een boodschap voor onszelf. Als we ziek zijn. als we oud geworden zijn.

Ook als we nog jong zijn...

Weduwen en weduwnaars.

Arjen en Christien Modderman

Zr. De Vries-Togeretz

Dank voor de diakenen, die zich geroepen weten door de gemeente en zo door u. Ons gebed is nu of u ons ook nieuwe ouderlingen wilt geven. Mannen met het verlangen om de gemeente te leiden door uw Geest. ...